

1943. 11. 22.

Lietinėnai dilančiai.

Šeštojau deng volinių pažubijo didik žmonių savo
belaistymje. Rudens dienos Brumpos, Ladv., pasilsisi šilutę valandų
viš "vidaus" į telion. Kavinių dienomis siedidam nūjinė-
moxos rasišvosi ar sunkiai ižšenčiamuose žantrus. To
dieną savarių iš Trakų į Marijampolę jojo
paucintinos. O dar šią hati valang Danuti su džiaugsmo
aisiomyse atėjus sotino savo liną. Tai buvo
seniai harky Kestutui į nakties kuziuojis.
Juk vokiūnai ji apgaudrija užsibūti nuklotos nupasaklys.

1943. 11. 23.

Seniškas išdaukai gulijo ūkuo. Vardas susiuko:
- Drusius, vynai! Mums perieki,

Jonas atsivys apžiūrijo užsita lankta, ir didžiai nusiūlėjo.
Jonas suliko du užimtus gūžiant iš mišilio.

Klaipėdai padraugo užimi drupiai aplinkai. Žiuovys kai
kalinas pasikabino, išlyko skyz, jisio ranką i
išlauki buanga užuli.

Cia gyvenimas oyu deng i našt. Jonas vakan ūgyji
neupirkio dalyka obelij.

1943. 11. 24.

Gys būklėnčiai dengni šimtai šeiciuolių septyni
metų. Pasalyk mums ką nors gra.
Vakan tėv buvo kažin kas atijoq.
Enas elgta ūgio tirkai vinnius maiškinius.

1943. 11. 25.

1943. 11. 26.

Toulubini pamoka.

Siųsi šių labai pavilavau iūsi į molyblą, todė
biųjau molyblį baumo, o dar labiau būdvadžių ne
kaiptik. Žiandain molybosas išvalojo ję klauši,
o numokojau ni vieno žodžio. Staiga galvoje bilo
minės neaukinių klasų - , bet į laukus.

1943. 11. 1.

Oras buvo gražus, šildas; saulė švili. Pivoje
čiuki žiegai, o Rūpalo pivoje, už žalpiūnus, volinių
kavinių daži giminėlios mankštias. Visa tai man-
domino labiau negu būdvadžių ūsylėlis, ta
ois dėlto pagundę rugaijau užskubiu nubigau

imolyklo.
Pohl

Pratigdomas tuo valstybių vadovybės maniu ženklas
žmonui, kuris skaiti kažkokių skelbimą. Štai jau dvi
misai, kurių iš labančios prie valstybių vadovybės lentos
suzinom visas blogas naujintas: žinius apie pratimius
mūsų, kamindantį išakymus n.t.t. užodus, nulgti
pratigdomas ženklas sau:

- Maty, où vas-tu nous mèner.

Man bibigant per Eugevaviz, halvis Wachtuis, perlaits
skribimo, sujuko man:

- Nakulit saip maiinti, i. molykka suphi:

Li pamačian, kad jis išmonys juoliosi n išminkau
i mokyklos kiemo.

Pophaučiai pamokos fundacijoje klausyti būdavo didelis susidrėjimas.
Taisis bus atstovus laukus būdavo girdimas net galaičių:
vairkais balsininkavos suprinis dažnidešimt jau, kaičių
obesminčių, lemtodarvų.

vismeltaq permota, o molytojas deauzydavo kumitimi per statq, ir saukdam.

Prajan Sylian!

Kaičių šešioji suvilemo padidamas žonius nupastebėtas įsmukius; klaus, bet kaip
lygiu siandin būsiųjų viskeliamo lytu, teguži kaičių sėlmaudinio ypač. Po atidauz-
lango hamaučiai savo draugus, juos sidinčius savo viršos, o mokytojas
su geltingu linuote rankoje, varlitojo po klaus. Pakijo atidauzti dviis ir
išti. Jūs manot, kad išraudau ir nusigandau! Taigi kad n! Mokytojas
nufylkdamas paziutę i manų ir malonių žan:

- Skubil i sano vito. Tiaruk mes be sans pratième paroles.

Smulkiu i uolq u obu siem slubiu qibiasi kufuris - knyg. Tie
dabar, kiek numanus paslebjam, kad molejlojas apsuvelis isorinu žalui
svaku apsiavus juodomis šiltiniumis kojimis. Šeis uibais jis apsuvelia-
ro tiek dalydamas dovanas abu abuzianus inspektorui. Pagalbas leidji
vėjai lajanči tyla užki karlo, je neįgresa, išbiltingo. Bet kai man
labiaruvi austebino, tai leidji su įvioru sebuluose suvaid, musulmin, kuri
sietijo tylis u ramia, kai kai u vaikai, tarp jy sietijo sunis Ozris, buvę
viniuibus, paslavinibus ir daug kiti. Ji vis buvo nuvinim, o sunis Ozris ant
kelii paudijos laiki "sua nukamylgas kraitas demunbou, ant kerio
qutijo jo diuati akmenia.

Kan dan lebuvielint klasis žyga iš nesilinčios, mokytojas prijo tuo savo slėdo
iš tuo hačiu švelnui borsu, kuruo jis sabilo, taci:

- Vartuvai, paslėtinį kaulą šiandien aš su jumis klasuji. Ypä Burlyno yra
isakymas, visiems Elzaso ir Loretaunijos mokyklos mokyti šil valstiečiai...

Naujas mokytojas atvyko užfot. Šiandien paslėtinis pamoka gintagoje
kalba. Gua! išsidimibet!

Šio keli žodžių mane labai supažino. Žiūr nuoliai, štai keli skubimai
jo pildaino kai vartuvam valdybos sinas!

Paslėtinis pamoka gintagoje kalba!...

O ai kai nukai žemėjei vaist! Es' nukad nusistojus mokykla. Tai
i'ndels išmoki! Ya nusivietinėjai pradijau garselis palaiko leidlo,
praeisuo viltui, buitaut pavelčiu lėdy, ir busei užsinijant ant ade!

Karo Enygos kaičių kai nenuciai dėl numigau, kaičios bacco žobos sunibus
gramatika užsukoje išborja, dabar buvo man būlos matematis, ir kai
gaita buvo su jomis skritis aleginant su sunais draugams. Minti, kad daugiau
nubimaičiu mokytojo, man priivali užimti visas jo bausmes. Lygiavertis smuguris.

Vartuvos mokytojas?

Štai pastebimai pamokai pagabli, jis apšvilk išvynias vėcas. Dabar juo eksplorai.
Kaičios klasis gale išbūsi su duose išdijo mislečiai. Kitačiai, jog už garselis dožiniav
nustorė mokytoje. Tai buvo bių paeiklos išvylimos darbščian mokytoju. Kaičios juri
buo beturiosdešimt metų mokytojai, je suvinko čia — olikšt savo pavogą, kaičios draugiai
atlikirū nulbs.